

Sygn. akt IV U 955/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015r. w S.

odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu Z. G. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2014r. do dnia 31 lipca 2016r.;

II. przyznaje ubezpieczonemu Z. G. ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) kwotę 208,40 zł (dwieście osiem złotych i 40/100) tytułem poniesionych przez niego wydatków.

Sygn. akt IV U 955/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 lipca 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uchylił decyzję z dnia 11 czerwca 2014 r. i odmówił Z. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując iż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 16 lipca 2014 r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Z. G. w dniu 14 sierpnia 2014 r. złożył odwołanie od wyżej wymienionej decyzji, w której wskazał, że nie jest w stanie pracować z powodu bardzo często występujących zawrotów głowy, utraty równowagi oraz dolegliwości bólowych kończyn (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3).

W dniu 10 czerwca 2015 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie mu zwrotu kosztów stawiennictwa na wyznaczone badanie przez biegłych oraz kosztów stawiennictwa w Sądzie w łącznej kwocie 279,60 zł (pismo k. 37).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. G. w dniu 6 maja 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 54 a. r.). W chwili składania wniosku ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie decyzji ZUS Oddział w S. z dnia 7 sierpnia 2012 r., w której organ rentowy przyznał Z. G. prawo do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 21 czerwca 2012 r. do 31 lipca 2014 r. (decyzja k. 27 a. r.).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 27 maja 2014 r. ustalił, że Z. G. nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika k. 56 a. r.).

Decyzją z dnia 11 czerwca 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na to, że Lekarza Orzecznika ZUS stwierdził, iż Z. G. jest zdolny do pracy (decyzja k. 57 a. r.).

W dniu 11 czerwca 2014 r. Z. G. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 27 maja 2014 r. (sprzeciw k. 58 a. r.). Wobec powyższego ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 16 lipca 2014 r. stwierdziła, iż nie jest on niezdolny do pracy (orzeczenie k. 63 a. r.).

Decyzją z dnia 28 lipca 2014 r. ZUS uchylił decyzję z dnia 11 czerwca 2014 r. i odmówił Z. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 64 a. r.).

Biegli lekarze kardiolog, diabetolog, nefrolog oraz neurolog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu stwierdzili, że u Z. G. występuje cukrzyca typu 2 leczona doustnymi lekami hipoglikemizującymi, retinopatia proliferacyjna obu oczu, stan po zawale serca w 2002 r. leczony angioplastyką, nadciśnienie tętnicze drugiego stopnia wg WHO, przewlekła choroba nerek, kamica nerkowa obustronna, przerost gruczołu krokowego oraz cechy rozpoczynającej się polineuropatii cukrzycowej. Na podstawie powyższego biegli uznali, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy z przyczyn nefrologicznych od 1 sierpnia 2014 r. do 31 lipca 2016 r. (opinia k. 8-13).

W uzupełniającej opinii biegli wskazali, iż stan zdrowia ubezpieczonego skutkuje jego częściową niezdolnością do pracy w odniesieniu do posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych tj. technik elektromechanik oraz doradca sprzedaży odkurzaczy (opinia uzupełniająca k. 30).

Z. G. ur. (...) z zawodu jest technikiem elektromechanikiem. Od 1996 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu bezpośredniego (okoliczności niesporne). Poprzednio ubezpieczony pracował na stanowisku elektromontera, młodszego technologa, inspektora ds. zakupów urządzeń energetyczno-ciepłnych, zaopatrzeniowca, kierownika działu zaopatrzenia i transportu (świadczenia pracy k. 4, 5, 7, 8 a. r.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 przytoczonej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy

po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Kwestia sporną w niniejszej sprawie była jedynie okoliczność, czy ubezpieczony w dalszym ciągu tj. po 31.07.2014 r. jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy wymienione w art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zostały spełnione przez ubezpieczonego i nie były przedmiotem sporu między stronami. W celu rozstrzygnięcia spornej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: kardiologa, diabetologa, nefrologa oraz neurologa mając na uwadze schorzenia istniejące u ubezpieczonego. Biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 31 lipca 2016 r. ze względu na przyczyny nefrologiczne.

Biegli lekarze wskazali, że u ubezpieczonego występuje upośledzona funkcja nerek, która przy współistniejącej cukrzycy i nadciśnieniu tętniczym może szybko się pogarszać. W opinii stwierdzono, że upośledzenie funkcji nerek może doprowadzić do schyłkowej niewydolności nerek wymagającej leczenia nerkozastępczego. Przy współistniejącej jednocześnie cukrzycy, która doprowadza do makroangiopatii oraz mikroangiopatii, które skutkują powikłaniami narządowymi, należy oczekiwać szybszej progresji niewydolności nerek. Jak wskazano, dalszy postęp upośledzenia funkcji nerek będzie wiązał się z koniecznością zmiany doustnego leczenia przeciwcukrzycowego na insulinę. Zdaniem biegłej nefrolog, do czynników mających negatywny wpływ na funkcję nerek należy zaliczyć także przerost prostaty oraz kamice nerkową. Złogi opisane w USG mogą ulec przemieszczeniu stanowiąc czynnik obstrukcyjny, co będzie miało negatywny wpływ na funkcję nerek. Przerost prostaty wymaga zaś leczenia farmakologicznego, ponieważ stanowi czynnik obstrukcyjny mający negatywny wpływ na funkcję nerek. Zdaniem diabetolog, Z. G. powinien pozostawać pod stałą kontrolą diabetologiczną oraz systematycznie przyjmować leki przeciwcukrzycowe. Biegli wskazali, iż z uwagi na upośledzenie funkcji nerek oraz współistnienie czynników obciążających: cukrzyca, przerost gruczołu krokowego, kamica nerkowa należało uznać ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy (opinia biegłych k. 13-13v).

Biegli stwierdzili również, że schorzenie podstawowe – cukrzyca z udowodnionymi powikłaniami narządowymi – makroangiopatia, mikroangiopatia, polineuropatia ruchowo-czuciowa (potwierdzona badaniem EMG) stanowi przeciwwskazanie do pracy wymagającej wysiłku fizycznego, a takim jest praca elektromontera i praca polegająca na bezpośredniej sprzedaży odkurzaczy (opinia uzupełniająca k. 30). W ocenie Sądu, opinia biegłych stanowi wiarygodny dowód w sprawie. Została sporządzona przez lekarzy, czyli osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z dziedzin, z których ubezpieczony się leczy. Wydanie opinii zostało poprzedzone badaniem ubezpieczonego oraz zapoznaniem się przez biegłych z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie. Opinia została należycie uzasadniona. Należy zwrócić również uwagę, że zgodnie z poglądami wyrażonymi w orzecznictwie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2009 r. II UK 1/09) Sąd nie może dokonywać ustaleń w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych w oderwaniu albo z pominięciem dowodu z biegłych. Mając na uwadze powyższe, Sąd obdarzając wiarygodnością dowód z opinii biegłych uznał, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. Niewątpliwie, zarówno praca w wyuczonym zawodzie elektromechanika jak i prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na bezpośredniej sprzedaży odkurzaczy wymaga wykonywania prac związanych z wysiłkiem fizycznym, a ubezpieczony z racji schorzeń diabetologiczno-nefrologicznych nie może wykonywać takich prac.

W związku ze zgłoszonym przez ubezpieczonego wnioskiem o zwrot kosztów podróży na badanie przez lekarzy sądowych i na rozprawy Sąd przyznał ubezpieczonemu kwotę 208,40 zł tytułem poniesionych wydatków, stosownie do treści art. 98 w zw. z art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy do wydatków podlegających zwrotowi należą koszty podróży strony zwolnionej od kosztów sądowych związane z nakazaniem przez sąd jej osobistym stawiennictwem. Ubezpieczony do osobistego stawiennictwa był wzywany dwukrotnie na badanie lekarskie przez biegłych sądowych, które odbyły się 01.10.2014 r. i 14.10.2014 r. w L., dlatego też Sąd przyznał ubezpieczonemu zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do L. według faktycznie poniesionych przez niego kosztów tj. według koszu biletu PKP, co dało kwotę 208,40 zł (bilet w jedną stronę z S. do L. to koszt 52,10 zł x4). Brak było natomiast podstaw do zwrotu kosztów

podróży na rozprawy do Sądu Okręgowego w Siedlcach, bowiem zarówno na rozprawę dnia 10.04.2015 r. jak i dnia 10.06.2015 r. ubezpieczony nie był wzywany do osobistego stawiennictwa, tylko zawiadamiany o terminach rozprawy.

Podsumowując wobec spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich przesłanek do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2014 r. do 31 lipca 2016 r.